

Povara răzbunării

„A Mea este răzbunarea; Eu voi răsplăti, zice Domnul” (Romani 12, 19). Așadar, răzbunarea este lucrarea lui Dumnezeu și nu a omului. Numai Dumnezeu, Părintele nostru ceresc, știe cum să acționeze cu folos spre îndreptarea fiilor Săi și nu spre distrugerea lor.

Spre deosebire de lucrarea lui Dumnezeu, răzbunarea omenească este o acțiune impulsivă, de răsplătire a răului cu rău. Ea pornește de obicei dintr-o inimă rănită care caută să-și ofere satisfacție imediată pentru durerea simțită. În acest sens, cel ce se răzbună consideră că face un act de dreptate, însă este o diferență mare între dreptate și răzbunare. Dreptatea urmărește înlăturarea unui rău, pe când răzbunarea prelungeste răul și-l înmulțește. De aceea, răzbunarea nu este niciodată o soluție bună. Omul care se răzbună intră în jocul răului, se lasă atras pe terenul acestuia. Sfânta Scriptură ne învață clar: „Nu te lăsa biruit de rău, ci biruiește răul cu binele” (Romani 12,21), iar îndemnul Psalmistului David aduce pace în suflet: „Oprește-ți limba de la rău și buzele tale să nu grăiască vicleșug. Ferește-te de rău și fă bine, caută pacea și o urmează pe ea” (Psalmi 33,12-13). Cel care împlinește aceste cuvinte, dobândește dragoste creștină și va fi răsplătit de Dumnezeu cu mult mai mult decât a răbdat el.

Răzbunarea omenească este o povară grea care distrugе pe cel ce o primește. Ea alungă pacea, bucuria, liniștea și-l face pe om zbuciumat și chinuit încă de aici de pe pământ. De aceea Mântuitorul ne îndeamnă: „Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blesteamă, faceți bine celor care vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă vatămă și vă prigonesc” (Matei 5, 44-45). Dacă vom asculta de poruncile lui Dumnezeu, se va pune capăt răului și ne vom face pricină de mântuire chiar și pentru dușmanii noștri. Astfel, vom deveni următori ai Domnului Hristos și fii ai Tatălui ceresc, bucurându-ne de fericirea veșnică.

Prof. Irina Buta, Suceava

Bucuria de o clipă sau pentru veșnicie

